

Tato stránka byla přeložena pomocí strojového překladu [Odkaz]. Strojové překlady mohou obsahovat chyby, které mohou snižovat jejich srozumitelnost a přesnost. Veřejný ochránce práv nenese žádnou odpovědnost za případné nesrovnalosti. Pokud chcete mít nejspolehlivější informace a právní jistotu, podívejte se na původní znění v angličtině (odkaz viz výše). Více informací naleznete v naší [politice týkající se jazyků a překladů](#) [Odkaz].

Rozhodnutí ve věci 195/2017/JAP týkající se odmítnutí Evropské komise poskytnout přístup k právním stanoviskům k návrhu nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce

Rozhodnutí

Případ 195/2017/JAP - **Otevřeno dne** 03/03/2017 - **Doporučení týkající se** 13/02/2019 - **Rozhodnutí ze dne** 04/09/2019 - **Dotčený orgán** Evropská komise (Zjištěn nesprávný úřední postup) |

Věc se týkala odmítnutí Evropské komise poskytnout veřejnosti přístup k „právním stanoviskům“ k legislativnímu návrhu nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (EPPO).

Veřejná ochránkyně práv dospěla k závěru, že Komise měla veřejnosti zpřístupnit některé části dokumentů, k nimž přístup odmítla. Doporučila proto, aby zveřejnila další konkrétní části dokumentů. Veřejná ochránkyně práv navíc vyzvala Komisi, aby s ohledem na následný vývoj znovu zvážila, zda je stále nutné odepírat veřejnosti přístup k dalším částem dokumentů, k nimž přístup i nadále neumožňuje.

Komise doporučení veřejné ochránkyně práv odmítla a trvala na tom, že její posouzení, jak je uvedeno v potvrzujícím rozhodnutí, „bylo z právního a věcného hlediska v době, kdy bylo učiněno, správné“.

S ohledem na výše uvedené se veřejná ochránkyně práv rozhodla věc uzavřít a potvrdila zjištění nesprávného úředního postupu.

Skutečnosti předcházející stížnosti

1. Stěžovatel, výzkumný pracovník na finské univerzitě, požádal Komisi, aby mu poskytla přístup ke stanoviskům právní služby Komise k legislativnímu spisu Komise týkajícímu se

zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (EPPO). Komise mu zpočátku sdělila, že pro jeho žádost neexistují žádné písemné dokumenty. Poté, co Komise lépe pochopila žádost stěžovatele, určila deset příslušných dokumentů.

2. Komise poskytla plný přístup k jednomu z dokumentů, velmi široký přístup ke dvěma dalším dokumentům a částečný přístup k jinému dokumentu. S odkazem na použitelná pravidla [1] zadržela zbývajících šest dokumentů s tím, že jejich zpřístupnění by i) ohrozilo ochranu právního poradenství a ii) vážně ohrozilo rozhodovací proces Komise. Konstatovala, že jednání na toto téma stále probíhají.

3. Stěžovatel zpochybnil původní rozhodnutí a zejména tvrdil, že existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění, protože záležitost Úřadu evropského veřejného žalobce byla pro veřejnost tak relevantní.

4. V odpovědi Komise sice poskytla další částečný přístup ke čtyřem dokumentům a k jednomu dodatečnému dokumentu, který byl vytvořen po původní odpovědi, avšak nadále odmítala poskytnout přístup ke zbývajícím dokumentům. Stěžovatel byl nespokojen s tímto vývojem událostí a obrátil se na evropského veřejného ochránce práv. Zpochybnil rozhodnutí Komise odepřít dokumenty a měl za to, že její systém správy dokumentů není vhodný pro účely vyřizování žádostí o přístup k dokumentům.

5. Veřejná ochránkyně práv zahájila šetření stížnosti a její vyšetřovací tým provedl kontrolu spisu Komise.

K otázce odepření přístupu k dokumentům

Doporučení veřejné ochránkyně práv

6. Poté, co veřejná ochránkyně práv posoudila nahlížené dokumenty a důvody, proč je Komise zamítala, podrobila se přísnému testu zpřístupnění legislativních dokumentů, a to na základě zásady, že legislativní proces by měl být co nejbližší občanům, což vyžaduje vysokou míru transparentnosti.

7. Ačkoli veřejná ochránkyně práv považovala odmítnutí Komise poskytnout další částečný přístup k některým dokumentům za odůvodněné a v době přijetí potvrzujícího rozhodnutí neexistoval žádný převažující veřejný zájem, který by odůvodňoval jejich zpřístupnění, nesouhlasila s argumenty Komise pro odepření všech pěti dokumentů nebo jejich částí.

8. Doporučila proto [2], aby Komise poskytla další částečný přístup ke třem dokumentům a plný přístup ke dvěma dalším dokumentům. Vyzvala rovněž Komisi, aby zohlednila relevantní vývoj [3] od jejího potvrzujícího rozhodnutí.

9. Komise doporučení veřejné ochránkyně práv odmítla a tvrdila, že její posouzení, jak je

uvedeno v potvrzujícím rozhodnutí, „bylo v okamžiku, kdy bylo přijato, právně a fakticky správné“. Rovněž konstatovala, že stěžovatel může podat novou žádost o přístup k dokumentům.

10. Stěžovatel v připomínkách veřejnému ochránci práv vyjádřil zklamání z odpovědi Komise. Domnívá se, že Komise „je stále vytrvalá ve svém nesouhlasu s řádným uplatňováním práva a s prohlubováním otevřenosti v EU“.

Posouzení veřejné ochránkyně práv po doporučení

11. Veřejná ochránkyně práv vyjadřuje politování nad tím, že se Komise neřídila jejím doporučením poskytnout další přístup veřejnosti k dotčeným dokumentům.

12. Veřejná ochránkyně práv trvá na svém názoru, že Komise měla umožnit přístup k dokumentům tak, jak doporučila. Je zklamána zjednodušeným tvrzením Komise, že její potvrzující rozhodnutí bylo v době, kdy bylo přijato, věcně a právně správné. I kdyby tomu tak bylo, mohla by Komise poskytnout další přístup, pokud by to bylo vhodné v pozdější fázi.

13. Veřejná ochránkyně práv bere se znepokojením na vědomí, že Komise neuplatnila odpovídající vyšší úroveň transparentnosti nezbytnou pro legislativní spis týkající se zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce. Je zklamána tím, že Komise nebyla transparentnější a otevřenější, zejména v takovém případě, který se dotýká nových a složitých právních otázek. Je rovněž zklamána tím, že Komise se i nadále opírá o právní správnost v době rozhodnutí, které bylo přijato před téměř třemi lety, i když proces vyjednávání uvedený v dokumentech byl ukončen. Kromě toho byl Úřad evropského veřejného žalobce zřízen prostřednictvím posílené spolupráce [4], i když ještě není plně funkční.

14. Veřejná ochránkyně práv se domnívá, že veřejnému zájmu na zřízení Úřadu by s přihlédnutím k příslušnému právnímu a faktickému vývoji řádně posloužila větší transparentnost a další zveřejnění, které doporučila. Komise bohužel příslušné dokumenty nadále zadržuje. Veřejná ochránkyně práv proto potvrzuje své zjištění nesprávného úředního postupu.

K otázce identifikace příslušných dokumentů

15. Ve svém doporučení veřejná ochránkyně práv konstatovala, že zaměstnanci Komise vynaložili chvályhodné úsilí, aby stěžovateli pomohli identifikovat dokumenty, k nimž žádal o přístup veřejnosti. Po první odpovědi mu poskytly dodatečný dokument, který odpovídal jeho zájmům a zájmům transparentnosti a řádné správy obecně. Veřejná ochránkyně práv rovněž dospěla k závěru, že doba potřebná k dokončení tohoto úkolu, a to za zvláštních okolností daného případu, je v tomto případě odůvodněná.

16. Stěžovatel vyjádřil zklamání nad tím, že veřejný ochránce práv se do systému Komise pro správu dokumentů dále nezabýval, což je podle něj nedostatečné k usnadnění rychlého vyřizování žádostí o přístup veřejnosti. Vyzval proto veřejnou ochránkyni práv, aby z vlastního

podnětu zahájila šetření týkající se širší problematiky správy dokumentů. Veřejná ochránkyně práv bere na vědomí obavy stěžovatele a může se k této zastřešující otázce v budoucnu vrátit.

Závěr

Na základě šetření veřejný ochránce práv uzavře tento případ s následujícím zjištěním:

Veřejná ochránkyně práv není s odpovědí Komise na její doporučení spokojena. Vzhledem k tomu, že Komise nadále odmítá poskytnout další přístup k požadovaným dokumentům, veřejná ochránkyně práv potvrzuje své zjištění o nesprávném úředním postupu.

Stěžovatel a Evropská komise budou o tomto rozhodnutí informováni .

Emily O'Reillyová

Evropský veřejný ochránce práv

Štrasburk, 4. září 2019

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, Úř. věst. L 145, s. 43, k dispozici zde: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=celex%3A32001R1049> [Odkaz].

[2] Doporučení evropského veřejného ochránce práv ve věci 195/2017/JAP týkající se odmítnutí Evropské komise poskytnout přístup k právním stanoviskům k návrhu nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, k dispozici zde: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/recommendation/en/109961> [Odkaz]

[3] Plynutí času a legislativní vývoj týkající se nových pravidel EU pro ochranu údajů a možnosti posílené spolupráce Úřadu evropského veřejného žalobce.

[4] Nařízení Rady 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1. <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj> [Odkaz]